

стария обичай: не ще ли да благоизволи да даде свободата на деветъ души грабителѣ и разбойници, които били осъдени на смъртъ; сѣдията притурилъ, че може би, слѣдъ като са отпуснатъ казанитѣ престѣпници, Богъ да даде здравieto на царя. Като чулъ туй, Петъръ заповѣдалъ да доведатъ сѣдията при постелята на която лежалъ; сѣдията дошълъ и Петъръ му казалъ да прочете присѣдата на разбойницитѣ. Желанието му било исполнено, слѣдъ което той съ единъ отслабналъ гласъ казалъ:

— Напрасно ти мислишь, че азъ, чрезъ опрощението тѣзъ страшни злодѣи и чрезъ пренебрежението на правосѣдието, ще направя богугодно дѣло и ще испрося отъ Провидението сохранение на живота си. Мислишь че Богъ ще приеме молитвитѣ на подобни престѣпници ако би тѣ да му са помолятъ за мойто здравие? Иди и утрѣ рано дай заповѣдъ да са исполни присѣдата на тѣзъ крадци. Азъ имамъ надѣжда, че Богъ повече ще са смилѣ надъ мене ако вардя точното изпълнение на закона, ще пощади живота ми и ще даде здравieto ми.

Присѣдата са исполнила и царя започеналъ изъ денъ въ денъ да са поправя. Той въ кратко време совершенно оздравялъ.

Уважението на Петра къмъ докторитѣ.

Петъръ Великий, като гледалъ съвършенната необходимостъ отъ добри лѣкари за новоучреждената си флота и войска, крайно уважавалъ, всичкитѣ учени